

QUOD DEUS BENE VERTAT!
COLLEGII FEUDALIS PUBLICI
DISPUTATIO QUARTA
DE

REBUS, QUÆ INFEUDUM DA- RI POSSUNT.

Quam

*Permissu Magnifici & Nobilissimi Ictorum in-
Perillustri Salanæ Ordinis*

SUB PRÆSIDIO

Viri Amplissimi, Consultissimi atq; Excellentissimi

Dn. ERASMI UNGEPAUR,

ICti longè Celebratissimi, Professoris hujus

Academiæ Publici, Consiliarij Saxonici Gravissimi, Curiz

Provincialis, & Scabinatus Assessoris Dignissimi, Promotoris

& Præceptoris sui omni, quo par est observantiæ

cultu & statem suspiciendi

IN AUDITORIO ICTORUM

Horis matutinis solitis

Ad diem

Martij

defender

**ANDRÆAS RAMDHOR, ASCANIENSIS,
SAXO.**

J E N Æ,

Typis **PHILIPPI LIPPOLDI,**

ANNO M. DC. XXXVI.

AND DEAN ALAN CRYSTAL
COLLEGE FUNDALIS PUBLICI
DISTRIBUTIO QUARTA

REBUS, QUA INFELIUM DA REPOSUIT

Quam

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

Præfatus est A. C. Crystallus

THESIS I.

Um in præcedenti disputatione de-
personis, quæ feudum dare vel accipere
possunt, ædum sit, consequens est. ut de re-
bus, in quibus tanquam in mater a feudum
constitit, eâ, qua poterit fieri, brevitate di-
spiciamus.

II.

Tales autem res omnes, quæ in feudum concedi possunt,
in triplici sunt discrimine, quædam sunt Res Soli, quædam
Solo coherentes, quædam quæ inter immobilia connume-
rantur, veluti cum de Camera aut cagea feudum datur, quæ-
dammodum innuit text. in cap. un. versic. sciendum de feud cognit.
Ubi Petr. Ravenn. & Alvarot. c. un. in fin in quibz causis feud amitt.
Borch. c. 6. de feud. Schrad. p. 3. c. 2. n. 1. Wesenb. de feud. c. 7. n. 1. Vult.
l. 1. c. 5. n. 4. de quibus separatim agemus.

III.

Et quidem primò loco Res Soli, quæ immobiles vocan-
tur in l. 1. §. 1. de Rei Vind. l. 7. §. 1. de Usufr. l. 1. de Condict. critici: &
loco moveri non possunt arg. l. cum fundus 21. ff. de Instrum. &
Instrum. legat. Itgende Gründe sine dubio in feudum conce-
duntur. E quarum censa sunt fundus, ager, area & hortus l. si area
73. de Usufr. l. 5. §. 2. & 3. l. 8. cum seqq. quibus mod. usufr. amitt.
Item Secturæ auri, argenti, ferri, plumbi, & cæterorum metal-
lorum, itemq; lapidis, calcis, arenæ, picis, cretæ, sulphuris l. i. c. 5.
si §. 2. l. si cuius 13. §. 5. de Usufr. quæ idè in feudum datur. quod
sui naturâ perpetuæ sint, & ului esse possint, salva earum sub-
stantiâ Magnif. & Nobiliss. Dn. D. Arum. Ordin. Jurid. facult. meri-
tiss. promotor. & præceptor. meum debito honoris cultu aviternum
prosequendus disput. feud. 4. lib. 2.

IV.

Ratio, cur in immobilibus tantum feudum constitutur,
duplex dari potest, primò quia feudum naturâ suâ perpetuum
est, ut etiam ad Vassallos descendentes & agnatos pertineat c. 2.
feud. 23. Deinde quia feudum ita debet dari, ut proprietates pe-
net conferentem remaneat, Usufructus vero ad accipientem

*Seat. arg. tit. ff. de Usufr. ear. rer. quæ usu cõsum. & c. cõstituitur 7. de
Usufr. Wesenb. c. 6. n. 32, Rittersbusch l. 1. c. 7. q. 2. Schneidw. p. 2. n. 16.*

V.

Hæ duæ rationes cum in res mobiles non cadant, consequens est, nec eas feudi objectum sive materiam esse posse, sive etiam sint fungibiles, sive non fungibiles. Et licet fungibilium usus esse possit, salvâ substantiâ, ut pecudum, non tamē perpetuo durant, sed paulatim earum substantia fit deterior. *l. si in rem mobilem 47. de acquir. poss.* Nec interest, quod quædam fruda sint temporalis, siquidem non quod raro, sed quod frequentius fit, in illis & cõsuetudinibus observatur *Wesenb. c. 7. n. 8.*

VI.

Nec etiam in non fungibilibus, puta pecunia numerata, feudum consistit propter facilem ipsius consumptionem & immixtionem, re autem consumptâ feudum extinguitur, nec proprietas penes Dominum remanet. Si autem Vassallus in arca eam custodire velit, nullo quidem modo consumi dicitur, sed salva & in columis manet, nihil tamen utilitatis ad ipsum redundat, quod adversatur naturæ feudi, quod ut beneficium, cõmoda præstare debet. *c. un. in fin. ex quibus causis feud amitt.*

VII.

Scrupulum hic non injicit, quod feudum Soldatæ, vel de camera & Cavena in solidorū donatione, sive vino & frumento consistat, *c. un. in fin. quæ dicatur dux & c.* Ibi enim pecunia & frumentum non consideratur ut substantia feudi, sed ut fructus, qui quotannis ex Camera & Cavena Domini quasi fundo præstantur. *Borcholt. c. 6. n. 34. Minus negotij facit text. 2. feud. 25.* Ubi illa verba *nummos in feudum dando* nō indigant feudum in pecunia consistere posse, sed loco feudi per tertium evicti Dominum cogi Vassallo, nummos numerare, pro quibus rem soli coemat, quæ in feudum postea recognosci possit. *Glos. & Dd. ibi ad c. un. in Verbo dando Schurf. cons. 11. cent. 1. n. 2. Schneid. feud. p. 2. n. 21.*

VIII.

Hic quæstio oritur valdè controversa: An non cautionis remedio intercedente in rebus mobilibus feudum constitui possit?

possit? Negamus, propterea, quod cautio illa non efficit, ut res mobiles jure immobilium conseantur, quas tamen practice jus feudale desiderat *c. un. de feud. cognit.* & etiam contra naturam feudi, ut simul proprietas rei in feudum data in Vassallum transeat *2. feud. 23.* Neq; hoc casu cautio fictione Juris proprietatis locum supplet, sicut in Usufructu §. 2. 7. de *Usufr.* Quod enim ibi cautio in locum proprietatis succedit, id non tam cautio quam Senatus Consultum facit, de feudali autem usufructu nullum tale decretum extat, quin porius contrarium evidenter decisum *c. un. in fin. in quibus mod. feud. amitt.* & non tantum de feudo proprio sed & improprio hoc asserim 9. *Magnif. Dn. Arum. disp. feud. 4. th. 3. Andr. de Isern. c. un. si d. feud. Vassall. ab aliquo interp. Schrad. p. 3. c. 1. n. 7. Dis. Jacob. de Ardz. in Epit. feud. c. 27. Mozz. de feud. c. 4. n. 17. Math. de assuet. n. 28. de feud. cognit. Rotom. ad c. un. si de feud. Vassall. Z. Blanc. 6. n. 8. Et Novissime Fin. Kstib. disp. 1. feud. controver. 3. disp. 3. contr. 9. & disp. 2. controver. 25. lit. d.*

IX.

Imo Juramentum fidelitatis præsinitum non eam efficaciam pecuniæ communicat, ut pro feudo habeatur, quoniam non feudum censendum, quod est contra Juris feudalis Regulas, nec pro innominato aliquo contractu, quoniam partes, contrahentes non alium contractum celebrarunt, sed feudum constituere voluerunt, ut ex juramento apparet, quod jurantem non obligat, cum sit super re impossibile de jure & natura interpositum, cujus nulla obligatio, §. *impossibile 7. de Inut. stipulat. l. 31. de O. & A.* Igitur. Domino qui alteri hanc rem in feudum dedit, permittitur eam conditione ob causam vel sine causa repetere *l. 1. de Condit. fin. causat. si me & Titium ff. si certum petatur And. de Isern. c. 13. si Vassall. de aliq. interp. n. 3. Alvaroz. n. 6. Math. de assuet. c. un. si de feud. Vassall. ab aliq. interp. n. 14.*

X.

Quod verum est, quando Dominus dans pecuniam credidit in ea feudum constitui posse, alioquin si sciens, non valere dederit, nulla ejus datur repetitio, sed rem Vassallo donasse videtur *And. de Isern. in d. cap. 1. si Vassall. de feud. interp. n. 3. Sin. vero is, cui pecunia in feudum est concessa, velit Domino*

tanquam Vasallus, servitia & fidelitatem exhibere, Dominus
eam repetere non potest *Marb. de afflict. c. un. §. Vasall. de feud. n.*
29. quia favore atq; gratia Vasalli introductum est, ne ipse, re
mobili in feudum data, obligetur, Uode huic favori renuncia-
re potest, & efficere, ut vasallus hujus feudi censeatur, *Schrad.*
p. 3. c. 1. n. 12. XI.

Pecunia quoq; ex feudo distracta redacta feudalisi non
est, ob textum manifestum in *c. un. si de feud. def. content. sit inter.*
Et. vers. si vasallus de beneficio Ubi id, quod ex transactione pro
feudo quis accipit, feudum esse negatur, facit etiam, quod pe-
cunia ex feudo redacta nihilominus sit res mobilis & conse-
quenter ad feudum inhabilis. *c. un. in quibus mod. feud. amitt.*
Magnif. Dn. Arum. disp. feud. 4. c. 1. §. Schurff. consil. 22. n. 2 cont. 30.
Köppen. decis. 18. Dissent Angelus & Goeden *consil. 48. n. 29.* Erit ta-
men feudalisi, si inter vendentem & agnatum talis pactio ini-
ta sit, quod pecunia ex feudo redacta in feudum reducatur.

XII.

Ita demum tamen res soli in feudum rectè veniunt, si sint
commerciales, nec vel legis vel hominis dispositione alienari
prohibeantur, cum omnis in feudum concessio species sit ali-
enationis *c. un. §. sed etiam per quos fiat invest.* Legis autè dispo-
sitione commercio sunt exemptæ res religiosæ, sacre §. *sacra.*
J. de R. D. §. res sacre §. de Inue. stipulat. l. 6. de Contrab. empt. quæ
in feudum non dantur nisi alijs rebus profanis in feudum da-
tis accesserint, quo casu in consequentiam valeantur in feuda-
tio *arg. l. hanc legem cum seq. ff. de contrab. empt.* quæ enim per
se fieri non possunt, in consequentiam alterius rei, cui acce-
dunt, permittuntur. *l. quoties C. de Jud. l. si quæ nec causam ff. si cert.*
per Vult. c. 5. n. 12. Borchs. c. 6. n. 9 Rosenth. c. 4. concl. 13. Rietersb. l. 1.
§. 7 q. 8.

XIII.

Idem est, si illius rei non nisi cum maxima difficultate
in commune commercium sit, qualis est fundus calaris *l. idem*
Julianus. 46. §. fin. Et ibi Bart. Et las ff. de legat. 1. vel si hujus quidè
in commune commercium sit, sed valde hujus rei incapax
sit. Hæ res in feudum dari non possunt & si datæ fuerint, con-
cessio illa ipso jure nulla est, nec Dominus Vasallo hujus rei
nomine

nomine ad interesse sive estimationem præstandam obligatus est. *Si. ibiq. gloss. l. de Inail. stip. l. 34. lib. Bart. & las. ff. de P. O. si vero vasallus hujus rei capax, non autem Dominus, in vestitura facta de hac re valet, & Dominus vasallo ad estimationem præstandam, ac in aliud feudum convertendum obligatus est. d. l. 34. de P. O. Schrad. p. 3. c. 1. n. 3 & 4.*

XIV.

A rebus sacris distinguuntur Ecclesiasticæ, quæ omnes in feudum veniunt, modo persona, à qua fit in feudatio, antiquitas in feudum concedendi potestatem habuerit & solemnitas alienationis adhibeantur *c. un. de Cler. qui invest. fac. c. un. Episc. Ep. vel Abbat vel Abbatiss. c. un. de his qui feud. dare vel acc. & c. 91. in Extraord. dummodo Ecclesiæ hoc expediat c. un. vers. a prelat. de Investit. vet. vel nov. benef. c. 2. Extr. de feud. Magnif. Dn. D. Arum. diff. feud. q. 16. ult.*

XV.

Tituli vero constitutione Urbani II. excepti fuerunt, qui post *cap. un. Episcop. vel Abbat &c. in feudum dari amplius non possunt.* Res vero cæteras Ecclesiasticas præter titulos post illam constitutionem dari in feudum potuisse, argumento est concilium Lateranense quod ducentis ferme annis post illam Urbani constitutionem celebratum est; in quo concilio nullæ aliæ res Ecclesiasticæ in feudum dari sunt prohibitæ, præter decimas & primitias. Non igitur aliarum rerum divinarum aut Ecclesiasticarum, quam harum trium specierum in feudatio est prohibita, adeoque non rectè interpretes, & illos secuti pragmatice, quæ singulariter erant constituta, ad consequentiam produxerunt, *Vult in feud. c. 5. n. 14.*

XVI.

Decimas in feudum concedi non posse probatur ex *c. ad hanc fin. Extra de decimis.* Ubi simpliciter prohibetur concessio decimarum laicis facta, attamen distinctio temporis adhibenda, ut scilicet laicus de decimis, quas ante concilium Lateranense Romæ habitum ab Ecclesia accepit, jure alium sub investire possit, illud jus enim quæsum laicis Pontifex non potest adimere, ex vero decimarum, quæ ante illud concilium non da-

datæ, non possunt ulli in feudum concedi *c. cum Apostolica Ex-*
trad. his quæ sunt à prælatis Zas. p. 4. n. 24. Rittersb. l. 1. c. 7. q. 1.

XVII.

Quæ cum sic se habeant, dubitarum est: An hujusmodi
decimæ ad Ecclesiam revertæ rursus in feudum possint? Placet
Affirmativa, cum, Quia Lateranense concilium Romæ habi-
tum reinfeudationem non interdixit. *Duar. c. 5. n. 7. & seqq.* cum
quia revertæ decimæ non statim pristinam suam naturam cō-
secutæ sunt. *Alvarott. inc. un. de his qui feud. dar. & Vult. c. 5. n. 17.*
Goedd. disp. feud. s. 1. b. 5. Idq; observari videm⁹ in Gallia & Ger-
mania, Dissent, *Mozz. c. 4. n. 19. Zas. part. 4. n. 25. Rittersb. l. 1. c.*
7. q. 11.

XVIII.

Privatorum commercio exemptæ sunt res Publicæ, quæ
publicis usibus cōsecratæ sunt, ut Campus Martius, Theatra,
quæ in feudum dati prohibentur *arg. l. 6. p. 7. Contr. empt. §. 2.*
f. de inutilib. stipular. Res litigiosæ. *l. 2. l. fin. C. de litig. fundo do-*
talis l. 1. §. 1. & cum lex C. de Rei Uxor. ad. Item bona filij adventi-
tiae, in quibus pater ususfructum habet. *l. 1. C. de bon. mater. l. fin.*
§. filij autem C. de bon. qua liber. & deniq; res fidei commissariæ
restitutioni obnoxie l. fin. §. sed quia 2. cum autb. quæ res C. com-
muni de legat.

XIX.

Hominis dispositione commercio exemptæ sunt res, quæ
vel à testatore transferri vetitæ sunt. *l. fin. C. de Reb. alien. l. 114. §.*
4. de legat. 1. cuius voluntas habenda pro lege *Novell. 21. Borch. c.*
6. n. 10. Schneidw. p. 2. n. 17. vel pactione Contrahentium. *l. 77. §.*
27. ff. de legat. 2. Somsb. p. 8. n. 16. ideoq; in feudum nō conceden-
dæ. Res autem communis in feudum datur *c. un. §. item scien-*
dum de nor. feud. Ubi Vassallus investitus potest eum, quo cum
rem communem habet, forte reluctantem & dividere nolen-
tem cogere per judicem, ut dividat, quia res communis pro
indiviso potest quovis modo per socium alienari etiam reli-
quis inconsultis. *l. 12. C. de donat.* Nisi jam divisio iudicio po-
stulata sit, quo casu cæteris ejusdem rei dominis in vitis aliena-
tio prohibita est. *l. 1. C. comm. divid. l. 13. & 14 ff. famil. her. c. 1. We-*
senb. c. 7. n. 7. Rittersb. l. 1. c. 7. q. 19. XX.

Quin & res aliena sicut propter libertatem commercio-
rum

rum vendi potest, l. 44. ff. de Usurp. & Usucap. l. 29. de contr. empt.
ita in feudum recte conceditur c. un. de Investit. de re alien. fact.
s. Vn. si de feud. Vassall. ab aliq. interp. Eo vero casu Vassallus re
evicta actionem habet contra seniores, ut vel aliud ejusdem
æstimationis, bonitatis, & quantitatis, cujus fuit tempore rei
judicata illud, quod evictum est, restituat vel litis æstimatione
præstet. c. 8. feud. 2. Nisi tamen sciens Vassallus rem alienam ac-
ceperit, neq; pacto evictionis sibi prospexerit, hoc enim casu
sciendū præstatur evictio, sicut nec emptori l. 27. C. de Evict.
Magnif. Dn. Arum. disp. 4. 2b. 26. Wesenb. C. 7. n. 7. Somsb. p. 8. n. 33.
Rittersb. l. 1. c. 7. q. 14. Si res propria fuerit accipientis, (denn es
kann einer gar wol dem andern sein Eigenthumb auftragen/ vñ
ihm geben machen) hujus feudum sub conditione tantum cō-
stituitur l. 61. de Contrab. empt. l. 31. Ubi Don. de V. O.

XXI.

Deinde Obertus ait d. versic Sciendum feudum consistere
in Rebus solo cohærentibus, quæ rei fixæ vel immobili ita ac-
cedunt, ut ejus pars esse censeantur, in qua cum idem jus sta-
tuatur, quod in re principali, l. 76. ff. de R. 7. consequens est,
fructus pendentes, qui pars fundi sunt l. 44. de Rei Vind. imò solo
cohærent l. 12. §. 10. ff. de est empt. l. fin. §. 6. quæ in fraud. cred. recte
in feudum concedi Magnif. Dn. Arum. disp. feud. 4. 1b. 7. Zas. p. 4.
n. 4. Schneid. p. 2. n. 32. Borch. c. 6. n. 11. Dissent. Niell. disput. feud. 3.
eb. 1. cujus distinctionem non approbamus.

XXII.

Huc referuntur ædificia, quæ in Jure Solo cohærere di-
cuntur, l. 1. §. 2. ff. de Vi & Vi armat. l. 10. quod vi aut clam. Iis vero
in feudum datis simul in feudum veniunt, quæ illis affixa sunt
l. Julianus 13. §. ult. cum seq. de act. empt. & quæ perpetuæ ædiū
utilitati deserviunt, ut sunt claves, seræ, claustra l. fundum 17 ff.
de act. empt. l. cetera 43. §. hoc Senatus Consultum ff. de legat. 1. Ob-
recht. disp. feud. §. c. 3. n. 152. Schrad. p. 3. c. 4. n. 2.

XXIII.

Quæ adeo vera sunt, ut incrementa fundi feudalis ad Va-
sallum transeant, c. un. §. si quis de manso si de investit. controvers.
Somsb. p. 10. n. 6. sicuti etiam dato in feudum fundo, jura quæ ei
cohæ-

coherent, data censentur, quia cujusve rei translatio cum sua
causa & onere fieri intelligitur l. 67. de Contr. empt. Cujusmodi
sunt servitutes reales l. via. 23. §. 2. & 3. de Servit. rustic. præd. l. 12.
ff. comm. præd. l. 47. de Contr. empt. quæ sunt onera & commoda
ipsius prædij, modo dentur in concreto. vel accessoriè id est,
cum fundo, cui debentur, non vero in abstracto sine fundo,
debentur enim prædio, à quo non separantur d. l. 23. de servit.
præd. rust. nec ijs ad alterius, quam ipsius fundi, cui constitutæ
sunt, commoditatem uti possumus l. ergo 5. de serv. præd. rustic.
Rosensb. c. 4. concl. 2. Sebrad. p. 3. c. 4. Vult c. 5. n. 4.

XXIV.

Sic castro in feudum concessio, bombardæ, balistæ, tor-
menta bellica, & similia, quæ perpetua destinatione ad defen-
dendum castrum ibi posita sunt, nisi nominatim excipiantur,
in feudum concessa intelliguntur, c. un. si de Investit. controvers.
fuer. Borch. c. 6. n. 2. Idem est iudicium de omnibus, quæ ad in-
structionem fundi feudalis pertinent, ut equi, vaccæ, boves, &
alia animalia, quæ ad colendum & impinguendum fundū re-
quiruntur arg. l. 17. §. Lebo 7. ff. de act. empt. Sebrad. p. 3. c. 1. num.
19. & seq.

XXV.

Concessio quoq; castro in feudum Jurisdicção, & cum ea
Imperium tam merum quam mixtum, castro coherens, trans-
lata censetur, quoniam concessio principali censentur con-
cessa omnia accessoria, eiq; coherentia, & capiti tanquam di-
gniori cætera membra subalternantur l. 44. de religiof. & sumpt.
funer. l. inter eos. 29. de A. R. D. Vult. 1. feud. §. n. 5. Non refragatur,
quod merum nominatim & specialiter tribui debeat l. 1. de of-
fic. ei. cui mand. Nã & hoc casu specialiter dicitur constitutū,
cum non debeat personæ sed castro, unde licet ad posses-
sorem castri transeat, tamen hoc non fit principaliter & per
se, sed tantum per consequentiam, nempe propter castrum,
quod jam possidet, quemadmodum de servitute fundo con-
stitutata traditur l. traditio 20. §. 1. de Acquir. rer. domin. Goeden.
Consil. 109. n. 57. Wesf. conf. 32. n. 3. & 95. n. 28. deinde satis est ab ini-
tio merum imperium possessori hujus castri specialiter &
nominatim tributum fuisse, unde ab eo una cū castro ad ali-

os successores absq; nova concessione transit *Scip. Gentil. de Jurisd. l. 9.*

XXVI.

Si non cohzreat castro vel rei in feudum concessa, verig est, nullam cum cōcessione in Vassallum Jurisdictionem, multominus merum aut mixtum Imperium transire. *Borch. c. 6. n. 35. Schneid. p. 2. n. 57.* In his tamen & similibus casibus expeditissimum fuerit, tenorem investituræ vel factæ concessionis diligenter inspiciere, ex quo omnis difficultas facillimè poterit submoveri.

XXVII.

Sylvâ sive vinèa in feudum datâ arbores & vites simul datæ intelliguntur; & solum ipsum *arg. eor. que tradit Jas. ad l. 1. n. 100. C. de Jur. Emphyteus.* adeo ut arboribus penitus extirpatis, vassallus solum retineat, *Schrad. p. 3. c. 4. n. 15.* Non tamè potest arbores grandes vel fructiferas incidere, *l. sed et si grandes. 11. de Usufr.* quia hoc modo rem deteriore faceret *l. 7. §. si fundum 12. ff. soluto matrim.* Quod ei non licet *c. 1. §. quid ergo §. contra-rio de Investit. de re alien. fact.* tenetur enim instar Vusufructuarij boni viri arbitraturæ uti, non abuti *C. Frideric. §. quicunq; advocatiam de pace tenend. junct. l. 13. §. 1. de Usufr. Gail. observ. 67. n. 7.* Veniunt autem cum Sylva in feudum feræ, & cum stagno piscæ, dum modo propagationis & perpetuitatis non custodiæ aut quotidiani usus causa ibi habeatur *l. 3. §. 14. ff. de acquir. poss. l. 15. de act. empt. Guid. Pape decis. 91. Zas. p. 4. n. 3.*

XXVIII.

Quibus computamus molendina immobiliter terris in fixa, quæ, cum solo cohzreant, & pro immobilibus habeantur *l. 1. §. plane si quis 8. ff. de Vi & Vi armat.* in feudū recte cōceduntur. Secus est, si instar navium super flumina meant, & veluti ambulant. (*Schiffmühl*) ea enim cum solo infixæ non sint, ad res mobiles sicuti naves referuntur *l. 1. §. si quis 7. ff. de Vi & Vi arm.* adeoq; in feudum dari nequeunt *c. un. in fin. in quibus causis feud. amite. Magnif. Dn. Arum. disp. feud. 4. th. 8. Borch. c. 6. n. 11. Mozz. n. 8. Dissent Francisc. Curt. Jun. in p. 1. q. 6. n. 11. Goedd. disp. feud. 5. th. 7. lit. C.*

XXIX.

Nisi fuerint molendina ejusmodi, in quibus Dominus vicinos, ut molant, cogere potest. *Welches man nēsser Zwang-*

mühlen/dahin die Leute gezwungen werden zu mahlen / tunc n. propter jus illud, quod Domino competit, immobilium Jure censentor *Rosenb. c. 4. concl. 4. n. 2. Molendina pneumatica seu vento agitata referri volumus ad res immobiles arg. l. 18. ad alt. empt.* Licet enim ventus partem eorum agiter superiorem, fundamentum tamen, quod præcipue considerandum, propter stipites in terra defossos fixum manet, & immobile. Secus si de loco in locum, moveri possint Windmühlen/die man anderswohin setzen *cap. Rosenb. concl. 4. n. 1. Ludw. in synops. feud. c. 12.*

XXX.

Deniq; feudum secundum Obertum consistit in rebus, quæ inter immobilia connumerantur, veluti cum de Camera & Cavena feudum datur *c. un. vers. sciendum de feud. cognit.* Ex camera feudum est, quando princeps ex arario suo alicui quotannis feud. nomine certam pecuniæ summam cõfert. Cammerlehen oder manget/wenn ein Fürst einem Edelman etliche Gulden aus seiner Kasse zureichen zu einem rechten Manlehen verschreibt. Ex Cavena est, quando oleum, vinum vel frumentum aut simile quid ex penu, horreo, cella alicui feudi nomine annuatim præstatur. *Henning. Goeden. Consil. 11. de success. ab intest. Borchols. c. 6. n. 13. Jacob. de Alvarez. in proem. feud. divis. 17.*

XXXI.

Ex communi autem juris feudalis observantia constituitur de Camera vel Cavena feudum non minus proprium seu rectum, ut quodlibet aliud in re immobili, ita ut substantiæ loco sit jus illud dominiij, cujus vigore Dominus concedit, & usufructus vero factum percipiendi, quod ex Domini jure restituitur *c. un. vers. sciendum de feud. cognit. Magn. Dn. Arum. disp. 4. tb. 9. Schneidw. p. 2. n. 24. Dissent. Hotom. disp. feud. c. 15.*

XXXII.

His accensemus annuos redditus, qui recte in feudum dantur cum per text. express. in *cap. 11. de Controvers. inter Episc. & Vassall.* cum quia natura rerum immobilium sequuntur *l. ult. §. præterea C. de jur. dot. l. jubemus nulli in pr. & ibi gloss. in vocab.*

*annon. r. c. de ss. Ecclief. Cujus quoq; sententia conservanda
gratia solet adduci textus in Clementina exvi de paradiſo §. cumq;
annui redditus de V. S.*

XXXIII.

Quod procedit indifferenter non tantum, si à re immo-
bili pensio solvatur, sed etiam si constituitur super re aliqua
mobili, veluti negotiatione, puta frumentaria, pannaria, fer-
raria, aut loco aliquo commercij, ut si ad mensam nummu-
larij pecuniam pro quæstu poneret, hunc quæstum in feudū
dare potes, vel etiam si debeantur ex societate aliqua, quæ rei
immobilis vicem præster. *And. de Isernia c. un. n. 2. si de feud. ab
aliquo interp. Hannerol. l. feud c. 4. Mozz. sub rubr. de rebus quæ in
feud. & c. n. 7. Sonsbec. p. 8. n. 29. Curt p. 1. q. 6. n. 10. Schrad. p. 3. c. 3.
n. 2.*

XXXIV.

Idq; locum habere notabiliter limitamus, quando sunt
annui redditus perpetui vel longo tempore duraturi, tūc enim
in feudum veniunt, non quidem ut pecunia rediens sit feudū,
sed juseam annuatim percipiendi, pensiones vero ad tempus
modicum constitutas rebus mobilibus connumerandas exi-
stimamus *Schenck. ad c. un. de feud. cognit. n. 3. Magnif. Dn. Arum.
disp. feud. 4. l. 23. Niell. disp. feud. 3. l. 2. Boreholt. c. 6. n. 15. Schneid.
p. 2. n. 38. Gail. lib. 2. Observ. 10.* Excludimus hic redditus ex quæstu
turpi seu negotiatione illicita obvenientes, ut si ex lupanari
vel ex mensa evidenter usuraria, feudum constitueretur, arg.
eorum, quæ de mandato, societate & stipulatione habentur
in l. 6. §. rei turpis ff. mand l. 35. §. veneni mali ff. de contrah. empt l.
1. §. ff. pro socio l. generaliter 20. de V. O. *Schrad. p. 3. c. 3. n. 7. Rir-
rsch. l. 1. c. 7 q. 6. Zas. p. 4. n. 14.* Dissentit *And. de Isernia c. 1. n. 2. Si
Vasall. de feud. interpell.* qui putat etiam turpes & in honestos
redditus in feudum accipi posse.

XXXV.

Hoc amplius actiones, quæ pro rebus immobilibus com-
petunt, inter immobilia computantur, eoq; in feudum con-
cedi possunt, quoniam is qui actionem habet ad rem recupe-
randam rem ipsam habere videtur l. 15. qui actionem de R. J. &
id apud le quisq; habere videtur, de quo habet actionem, ha-

betenim quod peti potest. *l. id apud. de V. S. l. rem in bonis 52. de Acquir. Rer. Domin.* Si vero actiones pro rebus mobilibus competant, angumerantur etiam mobilibus, & consequenter ad feudum sunt inhabiles, quam distinctionem in Camera esse receptam attestatur *Gail. 2. Obseru. n. n. 10. quem refert. & sequitur Colerus in tract. de process. executiv. p. 1. c. 3. n. 237. cū seq. Hartm. Pist. 1. q. 26.* Eo autem calu, quo ad rem mobilem actio competit, actio directa, quæ penes Dominum remanet, erit loco proprietatis, Utilis verò locum Ususfructus feudalis, qui ad vassallum transit, obtinebit *Curt p. 1. q. 6. n. 10. & Serferus. lb. 30.* quod ita admittimus, si actio causam successivam exercitumq; remeans habeat cum *Magnif. Dn. D. Arumao disput. feud. 4. lb. 24.*

XXXVI.

Quo tandem referri volumus Jurisdictionem & imperium, quæ tanquam Jura in corporalia rebus immobilibus acceduntur, adeoq; in feudum rectissime dantur. Sed concessa in feudum Jurisdictione simpliciter, ut si princeps dicat, *wir belehnen jhnen mit dem Gerichte*/verissimum est, non merum, sed tantum Jurisdictionem simplicem sive in specie sic dictâ & mixtum Imperium in dubio concessum intelligi *7. in Imperium 3. n. 11. de Jurisd.* quia merum imperium speciali jure & nominatim concedi debet, *mit außgedruckten Worten/ l. 1. pr. de offic. ejus cui mand. Idem.*

XXXVII.

Non attendimus, quod Vocabulum Jurisdictionis non modo Jurisdictionem in specie sic dictam sed etiam imperium tam merum quam mixtum sub se complectatur *arg. l. 1. de offic. ejus cui mand. l. si aliam 7. §. fin. & l. seq. de off. procons. Donell. 17. cōm. c. 16.* Quia in generali concessione non veniunt ea, quæ specialiter concedi solent *l. 39. de act. empt. 12. que in fraud cred. l. 46. de pecul. l. 16. de pignor. c. in generali 81. de R. 7. in 6. fallitq; Regula posito genere ponitur species, ubi diversa ratio speciei, velut in mero Imperio, quod mandata Jurisdictione non transit, non quod non hac contineatur, sed nominatim & speciatim lege. Senatus Cōsulto & tribuatur. d. l. 1. de offic. ejus & Obrecht. de Jurisdic. c. 2. n. 13.*

Con.

Concessam autem in feudum Jurisdictionem non cumu-
lativè, sed addicative sive privativè, salvo tamen superiori-
tatis & recognitionis jure transire statuimus 1. quia beneficia
principum latissimè sunt intelligenda l. beneficia. Ubi Iason.
n. 19. 25. & 31. ff. de Constitut. princip. 2. Quia imputandum est
investitori, qui legem contractus non scripsit apertius, adeoq;
contra ipsum fit interpretatio l. Vereribus 29. de pactis l. fin. C. de
dat. promiss. 3. Quia si aliud diceretur, sequeretur ex hoc con-
fissio, & turbatio Jurisdictionum contra l. consulta 23. C. de re.
sib. Roland. Consil. 48. n. 25. Coler. de process. executiv. p. 2. c. 1. n.
126. Wesenb. de Jurisd. Consil. 95. n. 37. Schurff. Consil. 26.

COROLLARIA 4. EX JURE CANONICO DESUMPTA.

I.

Si de Jure civili imperium merum privato
competere potest, l. 1. pr. ibi cum magistratus &c. C.
§. 1. ibi Judexve ff. ad L. Cornel. de fisci. l. 32. ibi vel Ju-
lex ff. de poenis, cum lex privato id delegare queat
l. 131. §. fin. ff. de V. S. hoc tamen Jure Canonico se-
cus est, quo illis, qui nulla dignitate fulgent, causa expediendæ
non delegantur c. statutum 11. pr. de Rescript. in 6. Script. Gen-
sil. 2. de Idist. 13. Hillig. D. E. 17. comm. 8. l. N. Math. Stephan. 1. de
Idist. 17. n. 11.

2.

De Jure Canonico constitutum est, ut judex à principe
datus exequendi judicati jus habeat arg. c. 7. c. 26. c. 28 §. quis
vero c. 29. Extr. de off. & potestat. de legat. Sicut & de Jure civili,
exequi potest, cum habeat Jurisdictionem arg. C. Quæ Vin-
pro sua Idist. & executores l. 5. in fin. princip. C. de fruct. & lit. ex-
pens. Bachov. ad π. c. de mandat. Idist. n. 22.

3.

Jure Canonico non est receptum, ut divisio bonorum
relin-

relinquatur majori natu, electio minori. Nec refragatur Exemplum Abrahami & Lothi *Gen. 13. v. 8. & seqq.* Cum ibi modestia Abrahami ad Juris necessitatem & hereditatis divisionem trahi non debeat. Neq; etiam Obstat *c. 1. de paroch. cum illud agat de casu planè diverso Magnificus & Nobiliss. Dn. D. Arum. Prom. & precept. meus omni observantia cultu semper prosequendus disp. pandect. 10. tb. 12. Bachov. ad Treutl. Volum. 1. disputat. 19. tb. 10. lit. B. Dissent. Wesenb. in x. famil. heredit. n. 6. Usu tamen & totius Germaniæ consuetudine, quæ etiam in Camera recepta, contrariam opinionem, servati testatur cum *Wesenb. Mynsing. cent. 4. Observ. 37. Gail. 2. Observ. 116. n. 14.* quod & Jure Saxonico obtinet inter duos fratres da sol der Elteste theilen vnd der Jüngste theilen. *Landrecht lib. 3. art. 29.**

4.

Mulierem de Jure Civili posse esse testem in criminalibus verum est, argumento firmiter ducto ex *l. 20. §. 6. ff. qui testam. facere possunt!* De Jure Canonico plurimi negativam teneant inoti *c. forum X. de V. S. c. mulierem caus. 33. q. 5. c. ex eo caus. 15. q. 3.* Verum his non obstantibus affirmativam tueri tutius arbitramur, quia expresse contrarium illo jure reperitur in *c. quoniam 3. X. de testib. dictaq; capita generaliter & longè de alijs disponunt ca. sibus, ideoq; huc restringi nequaquam possunt. Decius ad l. 2. de R. J. n. 34. Bachov. ad Treutl. Volum. 2. disp. 1. s. tb. 8. lit. E.*

DEO SIT LAUS ET GLORIA
in sempiterna secula.

